Quelle: https://manuscripta.at/?ID=25944
Copyright: Admont, Benediktinerstift

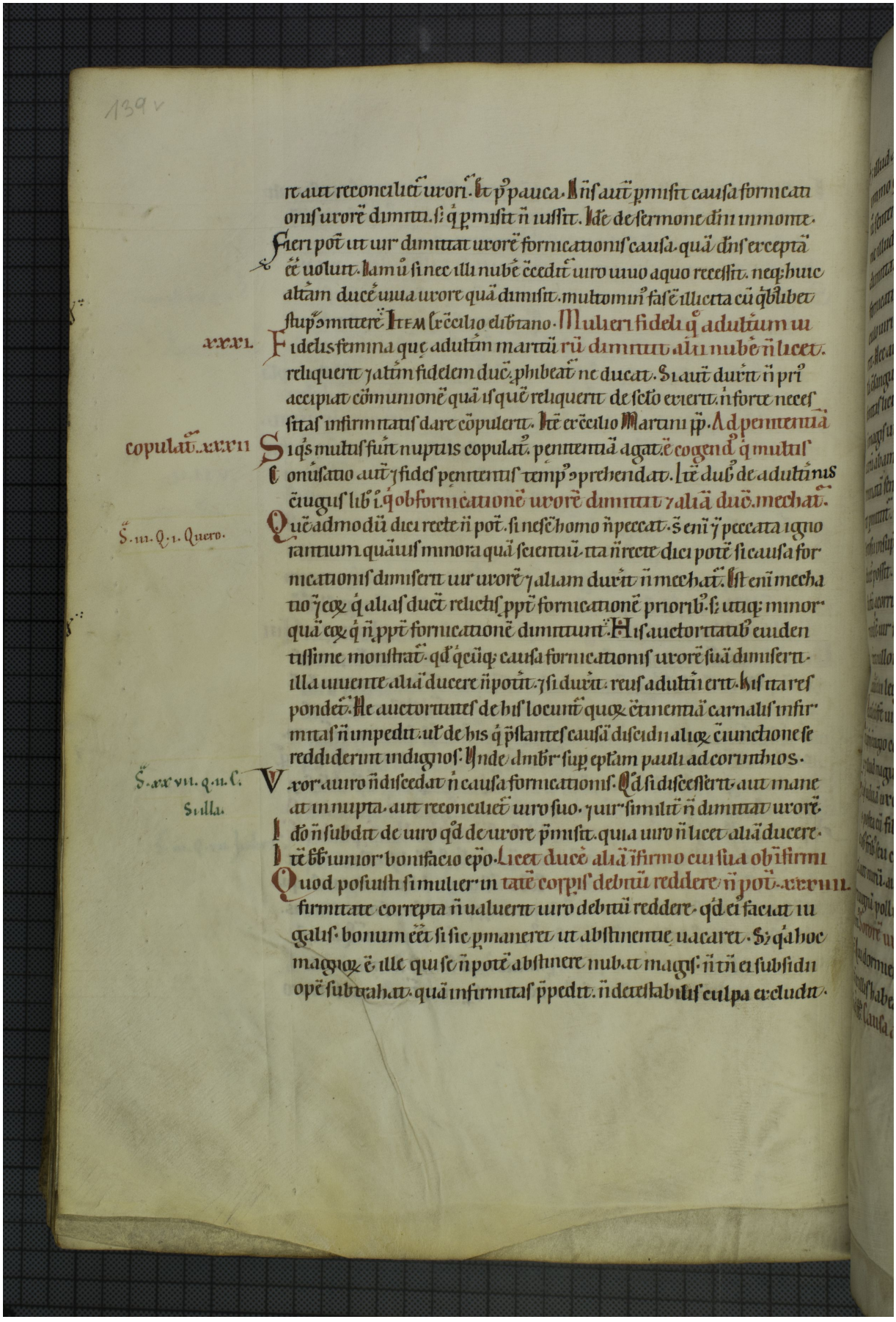

re aut reconcilietur uxori. Et p̄ pauca. Dn̄s aut̄ p̄misit causa fornicati
onis uxorē dimitti. s; q̄ p̄misit n̄ iussit. Idē de sermone dn̄i in monte.
Fieri pot̄ ut uir dimittat uxorē fornicationis causa. quā dn̄s exceptā
ēē uoluit. Iam u̅ si nec illi nubē c̄cedit̄ uiro uiuo a quo recessit. neq; huic
altam ducē uiua uxore quā dimisit. multomin̄ fas ē illicita cū q̄bl̄ibet
stup̄ ꝯmittere. Item ex c̄cilio elibtano. Mulieri fideli q̄ adult̄um ui
xxxi. Fidelis femina que adult̄m maritū rū dimittit alii nubē n̄ licet.
reliquerit ⁊ alt̄m fidelem duc̄. p̄hibeat̄ ne ducat. Si aut̄ dux̄it n̄ pri
accipiat cōmunionē quā is quē reliquerit de sc̄lo exierit. n̄ forte neces
sitas infirmitatis dare cōpulerit. Itē ex c̄cilio Martini p̄p. Ad penitentiā
copulat̄. xxxii Si q̄s multis fuit nuptiis copulat̄. penitentiā agat. ē cogend̄ q̄ multis
conuersatio aut̄ ⁊ fides penitentis temp̄ ꝯprehendat. Itē dub̄ de adult̄inis
c̄iugus lib̄ i. q̄ ob fornicationē uxorē dimittit ⁊ aliā duc̄. mechat̄.
S. iii. Q. i. Quero. Quē admodū dici recte n̄ pot̄. si nesc̄ homo n̄ peccat. s̄ enī ⁊ peccata igno
rantium quāuis minora quā scientiū. ita n̄ recte dici potē si causa for
nicationis dimiserit uir uxorē ⁊ aliam dux̄it n̄ mechat̄. Est enī mecha
tio ⁊ eoꝝ q̄ alias duct̄ relictis p̄pt̄ fornicationē prioribꝰ. s; utiq; minor
quā eoꝝ q̄ n̄ p̄pt̄ fornicationē dimittunt̄. His auctoritatib̄ euiden
tissime monstrat̄. qd̄ q̄cūq; causa fornicationis uxorē suā dimiserit.
illa uiuente aliā ducere n̄ potit̄. ⁊ si dux̄it. reus adult̄ erit. his ita res
pondet̄. Ne auctoritates de his locunt̄ quoꝝ c̄tinentiā carnalis infir
mitas n̄ impedit. ut de his q̄ p̄stantes causā discidii alioꝝ c̄iunctione se
reddiderint indignos. Unde ambr̄ sup̄ ep̄lam pauli ad corinthios.
S. xxvii. q. ii. C. Si illa. Uxor a uiro n̄ discedat n̄ causa fornicationis. Q̄d si discesserit. aut mane
at in nupta. aut reconcilietur uiro suo. ⁊ uir similit̄ n̄ dimittat uxorē.
Ido n̄ subdit de uiro q̄d de uxore p̄misit. quia uiro n̄ licet aliā ducere.
Itē b̄b̄ iunior bonifacio ep̄o. Licet ducē aliā ĩfirmo cui sua ob ĩfirmi
Quod posuisti si mulier in tatē corp̄is debitū reddere n̄ pot̄. xxxiiii.
firmitate correpta n̄ ualuerit uiro debitū reddere. q̄d ei faciat iu
galis. bonum ēēt si sic p̄maneret ut abstinentie uacaret. S; q̄a hoc
magnoꝝ ē ille qui se n̄ potē abstinere nubat magis. n̄ tn̄ ei subsidii
opē subtrahat. quā infirmitas p̄pedit. n̄ detestabilis culpa excludit.